

P7_TA-PROV(2011)0542

Majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta

Euroopa Parlamendi 1. detsembri 2011. aasta resolutsioon majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta kohta (2011/2071(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 3,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 121, 126 ja 148 ja protokollid nr 12 ning protokollide nr 15 ja 16 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitlevaid sätteid,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määruses (EÜ) nr 223/2009 Euroopa statistika kohta sätestatud Euroopa statistikat käsitlevaid tegevusjuhiseid,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 152 ja artikli 153 lõiget 5,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 9 (horisontaalne sotsiaalklausel),
 - võttes arvesse komisjoni 12. mai 2010. aasta teatist „Majanduspoliitika koordineerimise edendamine” (KOM(2010)0250) ning 30. juuni 2010. aasta teatist „Majanduspoliitika parem koordineerimine aitab suurendada stabiilsust, elavdada majanduskasvu ja luua enam töökohti – ELi majandusjuhtimise tõhustamise hoovad” (KOM(2010)0367),
 - võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020),
 - võttes arvesse majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu 15. veebruari 2011. aasta ja 7. septembri 2010. aasta järeldusi,
 - võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 23. ja 24. märtsi 2011. aasta järeldusi,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit ning tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, eelarvekomisjoni, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni, regionaalarengukomisjoni, kultuuri- ja hariduskomisjoni, põhiseaduskomisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon arvamusi (A7-0384/2011),
- A. arvestades, et kriis ning ebavõrdsuse, konkurentsivõime erinevuste ja makromajandusliku tasakaalustamatuse suurenemine pärast euro käibelevõttu, samuti finantssüsteemi toimimine, on toonud selgelt esile, et EL peaks tegelema makromajandusliku tasakaalustamatusega vajaduse korral sümmeetrilise, nii ülemäärast eelarvepuudujääki kui ka ülemäärast eelarveülejäaki käsitleva lähenemisviisi alusel, tõhustama majandus- ja eelarvepoliitika koordineerimist ning parandama järelevalvet eelarve üle;
- B. arvestades, et majandushalduse tõhustamine eeldab mitme omavahel seotud ja sidusa poliitika, eelkõige Euroopa Liidu majanduskasvu ja tööhõive strateegia (2020. aasta strateegia) rakendamist majanduskasvu ja tööhõive teenistusse, pannes erilist rõhku ühtse turu arendamisele ja tugevdamisele, rahvusvaheliste kaubandussuhete ja konkurentsivõime edendamisele, riikide eelarvepuudujääkide ennetamise ja

korrigeerimise raamistikule (stabiilsus- ja kasvupakt), tugevatele meetmetele makromajanduse tasakaalunihete ennetamiseks ja korrigeerimiseks, riikide eelarveraamistikele esitatavatele miinimumnõuetele, tõhusamale finantsturgude reguleerimise ja järelevalve süsteemile, sealhulgas Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu teostatavale makrotasandi usaldatavusjärelevalvele;

- C. arvestades, et majandus- ja rahaliidu esimese kümne tegutsemisaasta kogemus ja möödalaskmised kinnitavad vajadust parandada Euroopa Liidu majandushaldust, mis peaks põhinema ühiselt kokku lepitud eeskirjade ja poliitika põhjalikumal järgimisel riikide poolt ning riikide majanduspoliitika rangemal Euroopa Liidu tasandi järelevalveraamistikul;
- D. arvestades, et mõningate liikmesriikide ülemäärane võlg ja puudujääk võib avaldada suurt negatiivset mõju teistele liikmesriikidele ja euroalale tervikuna;
- E. arvestades, et riikide parlamendid on kodanike poolt vabadel valimistel valitud ning seetõttu esindavad ja garanteerivad nad õigusi, mille kodanikud on neile andnud ja delegeerinud; arvestades, et Euroopa poolaasta kehtestamisel tuleks täielikult järgida riikide parlamentide õigusi,
- F. arvestades, et parlamendi heakskiit riigieelarvele on üks demokraatia alustalasid;
- G. arvestades, et liikmesriikide parlamendid jagavad praegu oma seadusandlusülesandeid liidu institutsioonidega ja teostavad paljuski üksnes piiratud kontrolli vastavate valitsuste Euroopa tasandi tegevuse üle;
- H. arvestades, et Euroopa Liidu seadusandluse muutunud ja keerukad protsessid ei ole enamikule liidu kodanikele piisavalt tuntud; arvestades, et otsuste vastuvõtmise ja arvamuse kujundamise protsesside puudulik läbipaistvus – eriti Euroopa Ülemkogus ja nõukogus – pärsib kodanike usaldust Euroopa integratsiooni ja Euroopa Liidu demokraatia vastu ning raskendab kodanikepoolset aktiivset ja konstruktiivset kontrolli;
- I. arvestades, et kokkuhoiumeetmete vastased ühiskondlikud protestiliikumised liidu eri liikmesriikides väljendavad ka kasvavat rahulolematust Euroopa integratsiooni demokraatliku kvaliteediga; arvestades, et Euroopa integratsiooni demokraatlik usaldusväärsus on eurokriisi senise käsitlusviisi tõttu väga suurel määral kannatanud;
- J. arvestades, et riikliku majanduspoliitika tõhusus, mis põhineb paremal koordineerimisel, sõltub selle poliitika demokraatlikust legitiimsusest ja aruandekohustusest, mille tagab parlamentide sekkumine;
- K. arvestades, et Euroopa poolaasta raames tuleb tagada tööhõive-, sotsiaal- ja majanduspoliitika suurem seostatus ning seda tuleb teha kõigi põlvkondade heolu silmas pidades ning viisil, mis edendab kõigi osalejate demokraatlikku vastutust, isevastutust ja legitiimsust; arvestades, et seejuures on väga oluline Euroopa Parlamendi täielik kaasatus;
- L. arvestades, et 24. märtsil 2011 leppisid laiendatud euroala paktis osalevad liikmesriigid kokku „võtta ELi tasandil jõulisi meetmeid majanduskasvu stimuleerimiseks, tugevdades ühtset turgu, vähendades üldist regulatiivset koormust ja edendades kaubandust kolmandate riikidega”;
- M. arvestades, et Euroopa poolaasta on ELi institutsioonide juhitud institutsiooniline protsess liikmesriikidevahelise koordineerimise laiendamiseks ELi strateegia, eelkõige selle makromajandusliku mõõtme rakendamisel;
- N. arvestades, et aluslepingute kohaselt võtavad ELi eelarve ühiselt vastu Euroopa

- Parlament ja nõukogu ning riikide eelarvemenetlusi reguleeritakse iga liikmesriigi põhiseaduses sätestatud korraga; arvestades, et sellegipoolest ei rikutaks eelarve ulatuslikuma kooskõlastamisega subsidiaarsuse põhimõtet;
- O. arvestades, et ühisturu olulise saavutusega siduda omavahel Euroopa riikide majandus peab kaasnema eelarvete kooskõlastamise süsteem, et seda tugevat koostoimet ära kasutada;
 - P. arvestades, et Euroopa Ülemkogu alalise eesistuja ametikoha loomine Lissaboni lepinguga on muutnud ELi institutsioonilist tasakaalu;
 - Q. arvestades, et ainult valitsustevaheline koordineerimissüsteem ei oleks piisav, et täita ELi toimimise lepingu artikli 121 nõudeid, kus on sätestatud, et liikmesriigid käsitlevad oma majanduspoliitikat kui ühise huvi küsimust, ega suuda tagada vajalikke liidu meetmeid valdkondades, mida juhitakse ühendusemeetodil;
 - R. arvestades, et Euroopa poolaasta rakendamine peaks kaasa tooma Euroopa Parlamendi ja riiklike parlamentide suurema ja selgema kaasamise ning muudatused nende töös;
 - S. arvestades, et Euroopa Parlamendil on eelarvemenetluses kaasotsustamispädevus;
 - T. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklil 148 põhinevad Euroopa tööhõivestrateegia ja tööhõivesuunised loovad raamistiku tööhõive- ja tööturumeetmete rakendamiseks, et Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgi täita;
 - U. arvestades, et Euroopa Parlament andis kaasotsustamise laadse panuse 2010. aasta tööhõive koondsuunistesse;
 - V. arvestades, et tööpuuduse määr on Euroopas endiselt üle 9% ning eriti noorte töötus kujutab endast jätkuvalt suurt probleemi; arvestades, et tööhõive-, tööturu- ja sotsiaalpoliitika moodustavad seetõttu olulise osa reformidest, mis tuleb ellu viia Euroopa 2020. aasta strateegias ette nähtud makromajandusliku järelevalve ja temaatilise koordineerimise raames;
 - W. arvestades, et nii Euroopa 2020. aasta strateegia kui ka Euroopa poolaastaga seotud uus juhtimisstruktuur peaksid aitama ELil toime tulla kriisi ja selle põhjustega; arvestades, et ELi kõrgetasemeline sotsiaalkaitstesüsteem on aidanud kriisi mõju leevendada, ning arvestades, et kriisi tagajärjed on väga ulatuslikud ja selle tulemusel on majandustegevus märkimisväärselt kahanenud, tööpuudus oluliselt suurenenud, tootlikkus järsult langenud ja riikide rahandus halvas seisus;
 - X. arvestades, et Euroopa poolaastal on kaks eesmärki: kontrollida eelarvedistsipliini rakendamist liikmesriikides ja samal ajal teostada järelevalvet Euroopa 2020. aasta tegevuskava nõuetekohase rakendamise üle, tagades selle rakendamiseks vajalikud finantsvahendid;
 - Y. arvestades, et Lissaboni strateegia läbikukkumine oli sisuliselt tingitud sellest, et strateegial puudusid selged järelmeetmed kõigi osalejate poolse rakendamise kontrollimiseks, ning arvestades, et seetõttu on Euroopa 2020. aasta tegevuskava edu tagamiseks oluline teha õigeid järeldusi,
 - Z. arvestades Euroopa Parlamendi kogemust rahandusalases dialoogis, tuleks talle anda roll demokraatlikus aruandekohustuses seoses majanduspoliitika ning eelarve üle teostatava järelevalvega;
 - AA. arvestades, et nõukogu on teinud olulisi muudatusi komisjoni esitatud riigipõhistes soovitusetes Euroopa poolaasta esimese aasta raames;

- AB. arvestades, et sotsiaalpartnerite kollektiivläbirääkimistealast iseseisvust ja riiklikke palgakujundussüsteeme tuleb rangelt järgida;
- AC. arvestades igal aastal Euroopa Parlamendi majandus- ja rahanduskomisjoni korraldatud parlamentidevahelistest kohtumistest saadud kogemusi;

Ülevaade probleemidest

1. on seisukohal, et kriisi praegune faas nõuab jõulist ja ambitsioonikat tegutsemist;
2. märgib, et lisaks majanduse juhtimise paketi vastuvõtmisele võeti euroala 26. oktoobri 2011. aasta tippkohtumisel rida meetmeid, mis seda paketti muudavad; on seisukohal, et kui edaspidi otsustatakse aluslepinguid muuta, tuleks täielikult järgida Euroopa Liidu lepingu artikli 48 lõikes 3 sätestatud menetlust, ning selle artikli kohaselt kokku kutsutud konvendi mandaat peaks peegeldama asjaolu, et EL peab põhinema tugeval demokraatlikul legitiimsusel ja solidaarsusel;
3. leiab, et edasise teavitamiseni on Euroopa poolaasta sobiv raamistik ELi strateegia rakendamiseks ja tõhusaks majandusjuhtimiseks, eriti euroala liikmesriikides, mida seob ühtne vastutus, ja et sõnastuse taga on ELi institutsioonide ja liikmesriikide jaoks kaalul kogu aasta protsess;
4. toonitab, et Euroopa 2020. aasta strateegia edu sõltub kogu ELi pühendumusest ning liikmesriikide, parlamentide, kohalike ja piirkondlike ametiasutuste ning sotsiaalpartnerite isevastutusest; tuletab meelde, kui olulised on tugev, konkurentsivõimeline ja nõuetekohaselt toimiv sotsiaalne turumajandus, struktuurireformid ning kollektiivlepingud Euroopa 2020. aasta strateegia raames, samuti tõelise Euroopa sotsiaalse dialoogi edendamine makromajanduspoliitika ja -meetmete teemal;
5. kordab veel kord, et liikmesriigid peavad käsitlema oma majandus- ja eelarvepoliitikat kui ühise huvi küsimust ning et majandus- ja rahaliidu majandussammast, sh selle eelarvemõõdet, tuleb seega tugevdada eelarvemeetmete kehtestamise ja rakendamise parema kooskõlastamise, tõhusa maksupettuse ja maksudest kõrvalehoidumise vastase võitluse ning olemasolevate kahjulike meetmete järkjärgulise kaotamise abil;
6. on veendunud, et Euroopa poolaasta ning tõhustatud majandus- ja eelarvepoliitika koordineerimine peaksid jätma ELi liikmesriikidele piisavalt võimalusi ja paindlikkust ELi 2020. aasta strateegiale vastava tõhusa eelarve-, majandus- ja sotsiaalstrateegia rakendamiseks, mis tagaks õiglase jaotamise ja majanduskasvu ning pakuks liidu kodanikele piisaval tasemel avalikke teenuseid ja infrastruktuuri; palub, et komisjon võtaks oma iga-aastases majanduskasvu analüüsis arvesse meetmeid, mida liikmesriigid on võtnud, et viia ühtne turg lõpuni;
7. märgib, et ühtse turu areng ja tugevdamine ning rahvusvaheliste kaubandussidemete edendamine on keskse tähtsusega majanduskasvu stimuleerimiseks, konkurentsivõime suurendamiseks ja makromajanduse tasakaalunihete käsitlemiseks, ning nõuab, et komisjon võtaks oma iga-aastases majanduskasvu analüüsis arvesse meetmeid, mida liikmesriigid on võtnud, et viia ühtne turg lõpuni;
8. rõhutab, et liikmesriikide tööhõivepoliitika suunised ja majanduspoliitika üldsuunised on mõlemad Euroopa poolaasta lahutamatu osa ning aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu saavutamisel võrdselt olulised; kutsub nõukogu ja komisjoni üles tagama, et kõik poliitikasoovitused oleksid kooskõlas koondsuunistega;
9. peab kahetsusväärseks selguse puudumist ning ELi eelarves Euroopa 2020. aasta tegevuskava eesmärkide saavutamiseks ette nähtud erinevate vahendite ja eelarveridade

kattumist; tuleb meelde, et Euroopa poolaasta pakub head võimalust suurema koostoime arendamiseks ELi ja liikmesriikide eelarvete vahel;

10. juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa 2020. aasta strateegial peaks olema tugevam territoriaalne mõõde; on seetõttu arvamisel, et võttes arvesse Euroopa piirkondade iseärasusi ja erinevat arengutaset, soodustab piirkondlike ja kohalike omavalitsuste ning partnerite otsene kaasamine asjaomaste programmide kavandamisse ja rakendamisse strateegia eesmärkide suuremat omaksvõtmist kõigil tasanditel ning tagab suurema teadlikkuse strateegia eesmärkidest ja tulemustest kohapeal;

Komisjoni roll

Sissejuhatus

11. märgib, et Euroopa poolaasta eesmärk on tagada liikmesriikide majandus- ja fiskaaltulemuste lähenemine, saavutada majanduses suurem koordineerimine ning tulla välja riikide võlakriisist; märgib, et iga-aastane majanduskasvu analüüs (IMA) on mõeldud tsükli esimeseks alusdokumendiks;
12. tuleb meelde, et Euroopa poolaasta ei tohi piirata Euroopa Liidu toimimise lepinguga Euroopa Parlamendile antud õigusi; palub komisjonil töötada välja ettepanekud, mis selgitavad nende eri vahendite eristamist, poliitikavaldkondadeülest kõrvalmõjude tekitamist ja kokkusobivust;

Järeldused esimesest tsüklist

13. rõhutab, et Euroopa poolaastat puudutavate õigusaktide sõnastus peab tagama piisava paindlikkuse, et võtta vajaduse korral arvesse esimesest kogemusest saadavaid õppetunde; on seisukohal, et hindamis- ja kohandustegevuse käigus peaks komisjon lähtuma eelkõige vajadusest kohandada raamistikku eriti euroala vajadustele ja probleemidele;
14. märgib, et riiklike reformikavade kvaliteet esimese Euroopa poolaasta raames on konkreetse, läbipaistvuse, teostatavuse ja terviklikkuse osas väga erinev; palub komisjonil kutsuda liikmesriike üles parandama oma panuse kvaliteeti ja läbipaistvust ning ülendama parima kvaliteediga riiklikud reformikavad tulevaste Euroopa poolaastate standardvormiks;
15. kutsub komisjoni üles tagama, et riiklikes reformikavades teatavaks tehtud riiklikud poliitikasuunad ja eesmärgid kokku annaksid Euroopa 2020. aasta strateegia peamiste eesmärkide saavutamiseks piisava taseme; väljendab muret asjaolu pärast, et esimese Euroopa poolaasta raames see nii ei olnud; palub komisjonil tagada, et kõik liikmesriigid aitaksid vastavalt oma võimalustele kaasa peamiste eesmärkide saavutamisele, ja anda täpne tegevuskava koos vajalike meetmete ajakavaga;

Iga-aastane majanduskasvu analüüs (IMA)

16. on seisukohal, et IMA peaks olema kooskõlas:
 - Euroopa 2020. aasta strateegiaga;
 - koondsuunistega (majanduspoliitika üldsuuniste ja tööhõive suunistega);
 - konkreetsete nõukogu kokkulepetega euroala kohta või liidu kohta tervikuna (nt laiendatud euroala pakt);
17. märgib, et IMA kevadise Euroopa Ülemkogu kinnitatud kujul annab liikmesriikidele suunised järgmiste dokumentide koostamiseks:

- riiklikud reformikavad;
 - stabiilsus- ja lähenemisprogrammid, mille põhjal komisjon koostab iga riigi jaoks soovitused;
18. märgib, et IMA ettevalmistamine põhineb kõikide liikmesriikide ja Euroopa Liidu makromajanduslikel prognoosidel; rõhutab, et Euroopa majanduse juhtimise parandamiseks vajalike sammudega peaksid kaasnema sarnased sammud, et parandada legitiimsust ja aruandekohustust; hoiatab seetõttu IMA praeguse vormi eest tehnilise dokumendina, mis ei võta arvesse Euroopa Parlamendi panust;
 19. palub, et komisjon arvestaks rohkem terviklikku ja mitmemõõtmelist (arukas, jätkusuutlik ja kaasav) lähenemisviisi Euroopa 2020. aasta strateegiale võrdlusalustes, mida kasutatakse, et hinnata liikmesriikide edusamme ja anda sellele vastavalt välja riigipõhiseid soovitusi;
 20. kutsub komisjoni üles suurendama näitajate hulka, mida ta kasutab, et jälgida arenguid liikmesriikides, võttes arvesse tööd, mis on tehtud näiteks teatise „SKP täiendamine” (KOM(2009)0433) ja ressursitõhusa Euroopa tegevuskava järelemeetmete raames;
 21. nõuab, et IMA muudetak iga-aastasteks jätkusuutliku majanduskasvu suunisteks, milles keskendutakse säästva kasvu edendamisele;
 22. nõuab, et komisjon võtaks igal aastal 10. jaanuariks vastu iga-aastased jätkusuutliku majanduskasvu suunised eraldi peatükiga euroala kohta;
 23. palub, et komisjon kasutaks iga-aastaste jätkusuutliku majanduskasvu suuniste koostamisel võimalikult suures ulatuses mitmesuguseid teadusteadmisi ning võtaks arvesse Euroopa Parlamendi, liikmesriikide ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vastavaid soovitusi;
 24. nõuab, et komisjon hindaks iga-aastastes jätkusuutliku majanduskasvu suunistes selgelt ELi ja üksikute liikmesriikide peamisi majandus- ja eelarveprobleeme, teeks ettepanekud prioriteetsete meetmete kohta nende probleemide lahendamiseks ja tuvastaks algatused, mida liit ja liikmesriigid on teinud, et suurendada konkurentsivõimet, toetada pikaajalisi investeringuid, kõrvaldada jätkusuutliku majanduskasvu ees seisvad takistused, saavutada aluslepingutes ja praeguses Euroopa 2020. aasta strateegias sätestatud eesmärgid, rakendada seitse juhtalgatust ja vähendada makromajanduse tasakaalunihkeid;
 25. nõuab, et komisjon ja nõukogu tagaksid, et eelarve konsolideerimise ja struktuurireformide poliitilised suunised on kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegiaga; on seisukohal, et iga-aastaseid jätkusuutliku majanduskasvu suuniseid määratledes ja rakendades peab liit võtma arvesse mikrotasandi finantsõigusaktide, eelkõige usaldatavusnormatiivide arengu mõju, ning jätkusuutlikku konkurentsivõimet, majanduskasvu ja töökohtade loomist stimuleerivaid pikaajalisi investeringuid; on seisukohal, et samuti tuleks hinnata seda, milliseid kulusid tooks pikemas perspektiivis kaasa liikmesriikide tegevusetus seoses Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide ja struktuurireformidega;
 26. on veendunud, et riigipõhiste soovitustele tuleks lisada sotsiaalse mõju hinnangud, mis võtavad arvesse tööhõive edendamise, piisava sotsiaalkaitse tagamise, sotsiaalse tõrjutuse vastase võitluse ning hariduse, koolituse, ümberõppe ja inimeste tervise kaitse kõrge tasemega seotud nõudeid;
 27. palub komisjonil tuvastada iga-aastastes jätkusuutliku majanduskasvu suunistes

selgesõnaliselt ELi tasandil ja liikmesriikides võetud peamiste majanduspoliitika meetmete võimalikud piiriülesed kõrvalmõjud;

28. kutsub Euroopa poolaasta eest vastutavaid volinikke üles tulema kohe pärast iga-aastaste jätkusuutliku majanduskasvu suuniste vastuvõtmisest komisjoni poolt neid arutama Euroopa Parlamendi pädevate komisjonidega;

Riigipõhised soovitused

29. kutsub komisjoni ja nõukogu üles tagama eri liikmesriikidele ja ELile tervikuna suunatud juhendites ja soovitustes 2020. aasta eesmärkide ja juhtalgatuste rakendamine ja võrdne käsitlemine;
30. tuletab meelde, et nõukogu direktiivis, mis käsitleb liikmesriikide eelarveraamistiku nõudeid¹, on sätestatud, et „komisjon avalikustab metoodika, eeldused ja asjaomased näitajad, millele toetuvad komisjoni makromajanduslikud ja eelarvealased prognoosid”;
31. soovib liikmesriikidel rakendada selle direktiivi niipea kui võimalik; kutsub komisjoni üles tagama riiklike reformikavade suurem võrreldavus ja kehtestama kavade hindamiseks ühised võrdlusalused.
32. palub komisjonil tulla sobival ajal Euroopa Parlamenti esitama oma soovitusi pärast stabiilsus- ja lähenemisprogrammide ning riiklike reformikavade analüüsimist ning rõhutama kavandatud parlamentidevahelisi foorumeid ja nõukogus riigipõhiste soovituste teemal peetavaid arutelusid silmas pidades võimalikke piiriüleseid kõrvalmõjusid, eriti euroalas;
33. palub nõukogul tulla juulis parlamenti selgitama sisulisi muudatusi, mida ta on komisjoni esitatud riigipõhistes soovitustes teinud; kutsub komisjoni sellel arutelul osalema, et esitada olukorra kohta oma seisukohad;
34. palub komisjonil korraldada kuulamine, et anda teavet erinevates juhtalgatustes teatavaks tehtud iga-aastaste järelevalvetegevuste kohta; nõuab, et kõnealune kuulamine toimuks Euroopa Ülemkogu kevadise ja suvise kohtumise vahelisel ajal ning sellel osaleksid kõik asjaomased ELi, riiklikud ja piirkondlikud asutused ning teised huvirühmad;
35. kutsub komisjoni ja nõukogu üles suurendama 1999. aasta juunis Euroopa Ülemkogu Kölni kohtumisel algatatud makromajandusealase dialoogi tähtsust, et parandada palkade arengu, majandus-, eelarve- ja rahapoliitika eest vastutajate omavahelist suhtlust;
36. teeb ettepaneku võtta arvesse kõrvalmõju, mida liidu majanduspoliitika arengud avaldavad kolmandatele riikidele, ning töötada majanduse ülemaailmse tasakaalustamatuse vähendamise suunas; kutsub komisjoni üles osalema aktiivselt ÜRO pädevate institutsioonide raames peetavates majandusaruteludes; juhib lisaks tähelepanu sellele, et arvestada tuleb ka rahvusvahelisel tasandil kokku lepitud eesmärkidega;

Euroopa Parlamendi roll

37. tuletab meelde, et parlamentaarne arutelu majanduspoliitika suuniste üle on iga demokraatliku süsteemi nurgakivi;
38. võtab teadmiseks, et kriis ja eriti euroala sündmused nõuavad liikmesriikide majanduspoliitika Euroopa mõõtme ajakohastamist, eriti euroalas;

¹ Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata.

39. kohandab oma struktuuri ja töömeetodeid viimaste euroala struktuuri puudutavate arengutega nõukogus ja komisjonis; tuletab meelde, et majandusdialog on osa probleemi lahendusest; on veendunud, et nõukogu ja/või komisjoni uue või ajakohastatud struktuuri ja otsustusprotsessiga peab kaasnema suurem demokraatlik legitiimsus ja nõuetekohane aruandekohustus Euroopa Parlamendile;
40. rõhutab vajadust tõhustada parlamentaarset mõõdet paralleelselt nõukogu omaga;
41. hääletab enne Euroopa Ülemkogu kevadist kohtumist iga-aastaste jätkusuutliku majanduskasvu suuniste üle ning esitab muudatusettepanekud Euroopa Ülemkogule; nõuab, et iga-aastaste jätkusuutliku majanduskasvu suuniste üle otsustataks kaasotsustamismenetluse teel ning see tuleks kehtestada aluslepingute järgmise muutmisega; teeb presidendile ülesandeks esitleda Euroopa Ülemkogu kevadisel kohtumisel iga-aastast majanduskasvu analüüsi Euroopa Parlamendi poolt muudetud kujul;
42. väljendab muret Euroopa poolaasta demokraatliku legitiimsuse pärast; on seisukohal, et Euroopa Parlamendil ja riikide parlamentidel on põhiroll vajaliku demokraatliku legitiimsuse ja riikide isevastutuse tagamisel;
43. on seisukohal, et Euroopa Parlament on sobiv koht majandusarutelude pidamiseks ning koostöö tegemiseks liikmesriikide parlamentide ja Euroopa institutsioonide vahel;
44. kutsub liikmesriike ja nende piirkondi üles kaasama riiklike ja piirkondlikke parlamente, sotsiaalpartnereid, riigiasutusi ning kodanikuühiskonda tugevamalt riiklike reformi-, arengu- ja ühtekuuluvuskavade kujundamisse ja nendega korrapäraselt konsulteerima; rõhutab sellega seoses Regioonide Komitee kui piirkondadevahelise koordineerimise platvormi õigeaegset kaasamist, et saada ülevaade piirkondliku ja kohaliku osalemise seisust Euroopa poolaastal;
45. nõuab 2012. aastal parlamentidevahelise konverentsi korraldamist, mis ühendab Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide eelarve-, tööhõive- ja majanduskomisjonide esindajaid, et määratleda majanduspoliitika mitmetasandilise ja mitmemõõtmelise demokraatliku legitiimsuse ulatus, meetod ja vahendid, eelkõige selleks, et tagada, et riiklikes reformikavades väljakuulutatud liikmesriikide poliitikasuunad ja eesmärgid annavad kokku taseme, mis on piisavalt ambitsioonikas, et saavutada Euroopa 2020. aasta strateegia põhieesmärgid; on seisukohal, et siiski tuleb hoolt kanda, et liikmesriikide eelarvete vastuvõtmiseks oleks piisavalt aega;
46. kavatses korraldada Euroopa Parlamendis alates 2013. aastast igal aastal enne Euroopa Ülemkogu kevadist kohtumist parlamentidevahelise foorumi, kuhu kogunevad pädevate riiklike parlamendikomisjonide liikmed, ning soovib teha sellest kohtumisest majandus- ja rahanduskomisjoni poolt liikmesriikide parlamentide liikmetele igal aastal korraldatava kohtumise osa; teeb ettepaneku korraldada foorumi raames ka fraktsioonide ja vastutavate komisjonide koosolekuid ning täiskogu istungi ning kutsub Euroopa sotsiaalpartnereid osalema kõnealusel kohtumisel ja esitama oma arvamusi;
47. korraldab alates 2013. aastast igal aastal pärast Euroopa Ülemkogu kevadist kohtumist teise parlamentidevahelise kohtumise, kuhu kogunevad nende komisjonide esimehed, kes vastutavad Euroopa poolaasta eest liikmesriikides ja Euroopa Parlamendis (ECON, EMPL, BUDG, ENVI, ITRE), et arutada komisjoni esitatud soovitusi;
48. hoiatab mis tahes selliste toimingute eest, millel puudub heakskiit Euroopa või riiklikul tasandil; rõhutab, et riigipõhised soovitusel peavad põhinema demokraatlikel menetlustel;

49. toonitab Euroopa Parlamendiga peetava, majanduse juhtimise paketiga koos heaks kiidetud majanduslase dialoogi rolli, sest see võimaldab dialoogi Euroopa institutsioonide vahel ja liikmesriikide tasandil, et algatada piiriülene ja avalik arutelu, suurendada läbipaistvust ja võimaldada vastastikust survet; märgib, et asjaomane parlamendikomisjon võib kutsuda osalema komisjoni presidendi, eurorühma presidendi või Euroopa Ülemkogu eesistuja ja pakkuda ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse ja/või ülemäärase tasakaalunihke menetluse otsusel asjaomasele liikmesriigile võimalust osaleda arvamuste vahetuses;
50. soovib korraldada parlamendis majandusteemalise arutelu nende liikmesriikide riigipeade ja valitsustega, kes soovivad kasutada Euroopa finantsstabiilsusvahendit ja Euroopa stabiilsusmehhanismi enne mehhanismi kasutuselevõttu; toonitab, et Euroopa finantsstabiilsusvahendi ja Euroopa stabiilsusmehhanismi oodatavat rolli arvestades on vaja, et parlament korraldaks nende halduspersonali kuulamise;
51. nõuab tungivalt, et nõukogu ja komisjon tagaksid mis tahes päästeprogrammi raames majandusliku tingimuslikkuse ja kohandamiskavade ühtsuse liidu sotsiaalse ja jätkusuutliku arengu eesmärkide ning eelkõige tööhõive- ja majanduspoliitika suuniste ning Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkidega; palub neil lisada soovitusel, mis on Euroopa poolaasta raames suunatud finantsabi saavatele liikmesriikidele, et selgelt võetaks arvesse kõnealuseid ühtsusnõudeid;
52. soovib viia sügisel läbi auditi liidu makromajandusliku olukorra kohta, toetudes suures ulatuses erialateadmistele, sh rahvusvahelistele sõltumatutele välistele nõuannetele ning konsulteerides asjaomaste sidusrühmade ja eelkõige sotsiaalpartneritega, et soodustada arutelu ja saada eksperdiarvamus aruteluks komisjoniga enne iga-aastase majanduskasvu analüüsi koostamist;
53. on seisukohal, et Euroopa Parlamenti tuleks tunnustada Euroopa poolaasta lõpus sellele üldhinnangu andmiseks sobiva demokraatliku foorumina;
54. soovib saada makromajandusdialoogi partneriks ja sellest osa võtta, et saavutada eesmärgid koostööalt makromajanduspoliitilise hoiakuni jõudmise tähenduses;

Nõukogu roll

55. palub Euroopa Ülemkogul kutsuda Euroopa Parlamendi president osalema oma Euroopa poolaasta teemalistel kohtumistel;
56. kutsub nõukogu ja komisjoni üles esitama talle vastavalt majanduse juhtimise paketile iga aasta esimestel nädalatel aruanne koos täpse ülevaatega tegevustest ja meetmetest eelmise Euroopa poolaasta arengute ja õnnestumiste kohta;
57. märgib, et esimese Euroopa poolaasta jooksul ilmnes, et tähtajad on lühikesed ning seetõttu on oht, et kui liikmesriigil on vaja esitada parandatud tegevuskava või kohandada oma stabiilsus- ja lähenemisprogramme ning riiklikke reformikavasid vastavalt nõukogu soovitudele, siis saa riikide parlamendid töös piisavalt osaleda;
58. kutsub liikmesriike üles esitama võimalikult üksikasjalikud andmed riiklikes reformikavades ette nähtud meetmete ja püstitatud riiklike eesmärkide saavutamise vahendite kohta, sealhulgas elluviimise tähtaeg, oodatavad mõjud, võimalikud kõrvalmõjud, elluviimise ebaõnnestumise risk, kulud ja ELi struktuurifondide võimalik kasutamine;
59. kutsub liikmesriike üles tagama riiklike statistikaasutuste kutsealane sõltumatus vastavalt juhtimise paketis ette nähtud sätetele ja kindlustama määruses (EÜ) nr

223/2009 sätestatud Euroopa statistikat käsitlevate tegevusjuhiste nõuete täitmine, et tagada kvaliteetse statistika edastamine komisjonile hindamiseks Euroopa poolaasta jooksul;

60. usub, et Euroopa statistikasüsteemi edu sõltub suurel määral toimivate riiklike kontrollikodade tööst ning sellest, kui põhjalikult ja täpselt nad kontrollivad riigi rahanduse andmete ning avalik-õiguslikelt üksustelt riiklikele statistikasutustele edastamise protsessi kvaliteeti;
61. kutsub komisjoni üles tugevdama makromajanduslikku dialoogi, algatades selleks makromajanduslikud dialoogid esmajoonel riiklikul tasandil, ning kasutama ära makromajandusliku koostöö kogu potentsiaali suurendada tööhõivet tugeva ja tasakaalustatud majanduskasvu abil;
62. leiab, et väga tähtis on kaasata Euroopa Keskpank Euroopa institutsioonide vahelisse pidevasse dialoogi;

Muu

63. nõuab Euroopa riigikassa kontseptsiooni arendamist, et tugevdada Euroopa poolaasta rakendussuutlikkust ning majandus- ja rahaliidu majandussammast; on seisukohal, et tulevasi institutsionaalseid muudatusi tehes tuleks võtta arvesse Euroopa finantsstabiilsusvahendi ja Euroopa stabiilsusmehhanismi arengut;
64. märgib murega, et majanduspoliitika kooskõlastamine ELi tasandil koosneb mitmesugustest siduvatest ja mittesiduvatest aktidest ja kohustustest¹, mis võivad kahjustada ELi korra õiguskindlust ja mis tekitavad üldsuses segadust selles osas, kuidas on liikmesriikide kohustused seotud euroala liikmeks olemise või mitte olemisega;
65. märgib, et liikmesriigid ei ole pidanud kinni ühiselt kokku lepitud eeskirjadest, eeskätt stabiilsuse ja kasvu paktist, milles on sätestatud, et liikmesriikide aastane eelarvepuudujääk ei tohi ületada 3% SKPst ning valitsemissektori võlg ei tohi ületada 60% SKPst; palub liikmesriikidel stabiilsuse ja kasvu paktist ja teistest ühiselt kokku lepitud eeskirjadest kinni pidada;
66. rõhutab, et tõhusa toimimise huvides ei tohi majanduspoliitika terviklik järelevalve piirduda ELi liikmesriikide eelarve- ja struktuuripoliitika hindamisega, vaid seda tuleb ka kooskõlastada ELi eesmärkide ja ELi tasandil võetavate meetmetega, samuti liidu rahaliste vahendite hulga ja laadiga; rõhutab sellega seoses ELi poliitika ja 2020. aasta strateegia raames võetavate meetmete, täpsemalt ühtekuuluvuspoliitika, teadustöö ja innovatsiooni äärmiselt olulist rolli;
67. rõhutab, et liikmesriikide poliitiline nõustamine puudutab osaliselt selliseid poliitikavaldkondi nagu palgad ja pensionid, mis kuuluvad liikmesriikide ja sotsiaalpartnerite pädevusse, kuid mida kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 153 peab toetama ja täiendama Euroopa Liit; rõhutab, et riikliku rakendamise

¹ Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 121, 126 ja 148; Lissaboni lepingule lisatud protokoll nr 12; Euroopa Ülemkogu 17. juuni 1997. aasta resolutsioon stabiilsuse ja kasvu pakti kohta; Euroopa Ülemkogu eesistujariigi 20. märtsi 2005. aasta järeldused, määrus (EÜ) nr 1466/97, määrus (EÜ) nr 1467/97; tegevusjuhend „Täpsustused stabiilsuse ja kasvu pakti rakendamise kohta ning suunised stabiilsus- ja lähenemisprogrammide sisu ja vormi kohta”, mis kinnitati nõukogu (majandus- ja rahandusküsimused) poolt 7. septembril 2010 ning nõukogu (majandus- ja rahandusküsimused) järeldustes oktoobris 2006 ja oktoobris 2007; laiendatud euroala pakt, mille sõlmisid euroala riigipead või valitsusjuhid ja millega ühinesid Bulgaaria, Leedu, Läti, Poola, Rumeenia ja Taani 24.–25. märtsil 2011. aastal.

jaoks vajaliku poliitilise vabaduse säilitamiseks on vaja tagada demokraatlik vastutus ning austada subsidiaarsuse ja sotsiaalse dialoogi põhimõtteid;

68. tuletab meelde, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses makromajanduse tasakaalunihete ennetamise ja korrigeerimise kohta on märgitud, et „määruse rakendamisel järgitakse täiel määral ELi toimimise lepingu artiklit 152 ning käesoleva määruse raames koostatud soovitude puhul arvestatakse riiklike tavade ja palgakujunduse eest vastutavate institutsioonidega. Arvesse võetakse ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 28 ja see ei mõjuta õigust pidada läbirääkimisi, sõlmida ja täita kollektiivlepinguid ning osaleda kollektiivses tegevuses vastavalt siseriiklikele õigusaktidele ja tavadele”;

Valdkondlik panus Euroopa poolaastasse

69. on seisukohal, et ühiste eesmärkide saavutamist silmas pidades on Euroopa 2020. aasta strateegial ja Euroopa poolaastal kindlama majandusliku ja sotsiaalse juhtimise raamistikuna potentsiaali selleks, et aidata tugevdada ühist lähenemisviisi liikmesriikide tööhõive- ja sotsiaalolukorraga seotud ülesannetele, lahenduste otsimisele ja hinnangute andmisele, kui need ei jää üksnes formaalseteks kavatsusteks ja kui Euroopa Parlament tõeliselt kaasatakse sellesse protsessi vastupidiselt sellele, mis toimus esimese Euroopa poolaasta jooksul, sealhulgas seoses esimese iga-aastase majanduskasvu analüüsiga, mis tähistas majanduse juhtimise uue tsükli algust ELis;
70. kutsub nõukogu ja komisjoni üles poliitikasuuniste andmisel liikmesriikidele, sealhulgas hariduse, tööhõive ja sotsiaalküsimuste ning makromajanduspoliitika ja eelarve valdkonnas, järgima subsidiaarsuse ning sotsiaalse dialoogi põhimõtteid ka pensionide valdkonnas, ning kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 153 lõikega 5 austama liikmesriikide ja sotsiaalpartnerite pädevust neis valdkondades, et säilitada vajalik poliitiline tegutsemisruum riiklikuks rakendamiseks ning konsulteerida sotsiaalpartneritega enne oma soovitude tegemist; rõhutab, et demokraatlik vastutus tuleb tagada kõigil tasanditel;
71. kutsub komisjoni üles kasutama kõiki olemasolevaid andmeid ja eksperdiarvamusi, sealhulgas Euroopa Elu- ja Töötingimuste Parandamise Fondi omi, hinnangu andmisel edusammudele, mida on tehtud Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide ja vastavate algatustega seoses;
72. nõuab, et komisjoni ja nõukogu soovitud seaksid prioriteediks sotsiaalpoliitika, mis edendab haridust ja koolitust, juurdepääsu tööturule, töötute naasmist tööturule ning sotsiaalkaitsesüsteemide paremat koordineerimist liikmesriikides, aga ka siseturu väljakujundamist ja konkurentsitõkete kõrvaldamist; rõhutab, et soovitud tuleb koostada piisavalt varakult, et neil oleks tegelik mõju riiklikele eelarveotsustele;
73. väljendab kavatsust aktiivselt toetada ambitsioonika Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamist ELi ja liikmesriikide poolt ning Euroopa poolaastat, sealhulgas selle tööhõive- ja sotsiaalaspekte, mis on üliolulised Euroopa kodanike jaoks; kavatses oma toetust avaldada nii konkreetsete meetmetega kui ka panustades sellistesse tähtsatesse algatustesse nagu Euroopa aktiivsena vananemise aasta; teatab ühtlasi, et tegutseb selle nimel, et hoida Euroopa 2020. aasta strateegia aspekte ning Euroopa naiste ja meeste tööhõive- ja sotsiaalseid muresid kogu aasta vältel poliitiliste prioriteetide eesotsas;
74. teatab ühtlasi kavatsusest väljendada oma seisukohti Euroopa 2020. aasta strateegia tööhõive- ja sotsiaalaspektide kohta eraldi resolutsiooniga, mis võetakse vastu Euroopa Ülemkogu kevadist kohtumist silmas pidades;

75. avaldab valmisolekut alustada Euroopa 2020. aasta strateegia ja Euroopa poolaasta tööhõive- ja sotsiaalaspektide vallas korrapäraselt poliitilist dialoogi ja arvamustevahetust liikmesriikide parlamentide ja muude asjaomaste sidusrühmadega, kaasa arvatud sotsiaalpartnerite, ettevõtlussektori ja valitsusväliste organisatsioonidega, ning sellega seoses
- a) palub komisjonil esitada parlamendile oma iga-aastase majanduskasvu analüüsi, sealhulgas ühise tööhõivearuande kavandi, ettepaneku iga-aastaste tööhõivesuuniste kohta ning võimalikud ettepanekud riigipõhiste soovitude kohta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 148 lõike 4 alusel;
 - b) nõuab läbipaistvust Euroopa poolaasta sidusrühmade seas ning sellega seoses ergutab tööhõivekomiteed (EMCO) korrapäraselt jagama oma tööhõiveseire tulemusi Euroopa Parlamendi pädevate komisjonidega;
 - c) palub sotsiaalpartnereid, sotsiaalvaldkonna VVOsid ja teisi sidusrühmi osaleda korrapärasel arvamustevahetuses parlamendiga, eelkõige tööhõive- ja sotsiaalpoliitika rakendamise ning nendega seotud ELi eesmärkide täitmisel tehtud edusammude teemal; nõuab, et arvamuste vahetamist ettevalmistavad dokumendid edastataks eelnevalt asjaomase parlamendikomisjoni liikmetele;
76. palub komisjonil parlamenti teavitada vastastikuse õppimise programmi raames toimunud tegevuse tulemustest, eelkõige Euroopa Ülemkogu strateegilistes suunistes esile tõstetud valdkondades; tuleb meelde, kui tähtis on perioodiliselt jälgida selliste programmide jaoks ette nähtud rahaliste vahendite kättesaadavust ja kasutamist, et reaalselt kindlaks teha võimalikud parandusmeetmed, mis tuleks võtta selleks, et tavalised bürokraatlikud probleemid ei takistaks programmi eesmärkide elluviimist;
77. leiab, et tööhõive- ja sotsiaalpoliitikal on keskne osa kogu Euroopa 2020. aasta strateegias ja selle juhtimises; on seisukohal, et kõnealust poliitikat on kriisi silmas pidades vaja tugevdada ja et Euroopa poolaasta on selle eesmärgi saavutamisel väga oluline;
78. on seisukohal, et seoses Euroopa poolaastaga ja selleks, et tõhusalt rakendada tööhõivesuuniseid 7 kuni 10, tuleks liikmesriike ergutada pöörama eritähelpanu spetsiifilistele küsimustele: kuidas hõlbustada noorte juurdepääsu haridusele, neid nõustada ja koolitada ning ära hoida koolist väljalangemist, kuidas soodustada elukestvat õpet, parandada tööhõivet ja vähendada töötust eelkõige noorte seas, kuidas edendada eakate inimeste tööturule integreerimist, võidelda mitteametliku töötamise vastu, hõlbustada töö- ja pereelu ühitamist ning parandada lastehoiu võimalusi;
79. kutsub nõukogu ja komisjoni üles põhjalikult hindama, kas riiklikes kavades esitatud meetmed vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemiseks ning tööhõive taseme suurendamiseks on kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide ja peamiste sihtidega; kutsub üles liikmesriike, kes ei ole seadnud riiklikke eesmärke või võtnud endale piisavalt suuri kohustusi, et saavutada Euroopas 2020. aastaks naiste ja meeste tööhõivemääraks 75%, võtma endale sihiks selle eesmärgi saavutamise ning keskendumise eelkõige sellele, kuidas kõrvaldada tööturu peamised struktuursed puudused;
80. märgib, et riiklike reformikavade, majanduse juhtimise ja Euroopa poolaasta raames võetavad meetmed ei tohiks süvendada sotsiaalset kriisi paljudes nõrgema majandusega riikides, mis muudaks üha raskemaks elu perekondade, eriti naiste ja laste jaoks, kes on kasvava vaesuse, tööpuuduse ning ebakindla ja halvasti tasustatud töö peamised ohvrid;

81. rõhutab, et vaja on tugevdada makromajanduslikku sotsiaalset dialoogi ja see institutsionaliseerida, ning on seisukohal, et sotsiaalpartnerid tuleb kaasata nende meetmete väljatöötamisse, mida komisjon kavatseb Euroopa poolaasta ja uue majandusjuhtimise rakendamise raames võtta, ning et sotsiaalpartnerid peaksid komisjonile esitama arvamuse või vajaduse korral soovitusi nende meetmete kohta;
82. rõhutab, kui tähtis on tagada vastastikku tugevdatud seosed ühelt poolt mikro- ja makromajanduspoliitika ning teiselt poolt tööhõive- ja sotsiaalpoliitika meetmete vahel, mis on Euroopa 2020. aasta strateegia üldiste eesmärkide saavutamiseks hädavajalik;
83. kavatseb ka edaspidi pöörata erilist tähelepanu tööhõive- ja sotsiaalolukorra ning makromajanduse olukorra vastastikmõjule, tehes seda muu hulgas Euroopa poolaasta arutelu raames, ning kutsub komisjoni üles järgima samasugust lähenemisviisi;
84. kutsub komisjoni ja nõukogu üles tagama, et tööhõive ja töökohtade loomisega seotud jätkusuutlik ja kaasav majanduskasv oleks kõikide Euroopa poolaasta raames esitatud poliitikaettepanekute keskmes;
85. tuletab meelde vajadust tagada, et Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide rahastamist võetaks nõuetekohaselt arvesse ELi ja liikmesriikide aastaelarvetes; rõhutab, et kõige lihtsam, demokraatlikum, euroopalikum ja tõhusam viis seda eesmärki saavutada on korraldada iga Euroopa poolaasta alguses parlamentidevaheline arutelu liikmesriikide ja liidu eelarvete ühiste suundumuste üle; on veendunud, et ühtlasi võiks see arutelu, mis aitab märkimisväärselt vähendada dubleeritud vahendeid, samal ajal võimaldada liikmesriikidel võtta oma eelarveprojektides rohkem arvesse Euroopa mõõdet ja Euroopa Parlamendil paremini arvestada liikmesriikide huvidega;
86. tuletab meelde ELi eelarve olulist rolli Euroopa 2020. aasta tegevuskava rahastamisel, millesse igal aastal suunatakse üle poole liidu vahenditest; märgib siiski, et arvestades tegevusprioriteete ning pädevuse jagunemist liidu ja liikmesriikide vahel, peaks selle strateegia rahastamine toimuma suures osas riiklike või piirkondlike eelarvete kaudu; järeldab seega, et Euroopa 2020. aasta tegevuskava rakendamisega seotud Euroopa poolaasta menetluses tuleks arvestada nii ELi eelarve kui riiklike eelarvetega;
87. rõhutab ühtekuuluvuspoliitika kui Euroopa 2020. aasta strateegia keskse vahendi olulist rolli; on seisukohal, et tugev ja hästi rahastatud ühtekuuluvuspoliitika on tõhus ja tulemuslik vahend Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamiseks ning tulevaste majandus- ja finantskriiside ennetamiseks, võttes arvesse selle pikaajalisi arenguprogramme, eelarvemõõdet, detsentraliseeritud haldussüsteeme ja ELi säästva arengu prioriteetide kaasamist; rõhutab sellega seoses piirkondade kaasamise tähtsust ELi 2020. aasta strateegia eesmärgi saavutamisse;
88. juhib tähelepanu sellele, et mitmetasandilise juhtimismudeli tõttu on regionaalpoliitikal tervikliku lähenemisviisi jaoks koondmetoodika ning usaldusväärne juhtimissüsteem investeringute kaasamiseks ja uute algatuste soodustamiseks kohapeal, mis võiks asjakohasel viisil toetada majanduspoliitika tõhusust ning suurema koostoime edendamist ELi ja liikmesriikide eelarvete vahel; kutsub seetõttu komisjoni üles esitama konkreetseid soovitusi, kuidas struktuurifonde saaks sel eesmärgil rakenduskavade raames kasutada;
89. on seisukohal, et ühtekuuluvuspoliitikal on oluline roll struktuurse tasakaalustamatuse ja sisemiste konkurentsierinevuste vähendamise seotud probleemide lahendamisel, ning rõhutab, kui oluline on kohandada poliitikat piirkondade konkreetsete tingimuste ja vajadustega, et suurendada nende potentsiaali ja leevendada puudusi;

90. tuletab meelde regionaalpoliitika olulist rolli riiklike programmide arendamisel Euroopa poolaasta raames, eelkõige eesmärkide seadmisel ja meetmete kindlaksmääramisel, et tugevdada majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust;
91. rõhutab, et makromajandusliku tasakaalustamatuse vähendamiseks peavad paljud liikmesriigid suurendama oma piirkondade konkurentsivõimet;
92. peab seega vajalikuks, et ka ühtekuuluvus oleks suunatud eelkõige piirkondliku (ja mitte üksnes riikliku) potentsiaali ja sidusrühmade tugevdamisele; usub, et piirkondliku potentsiaali tugevdamine kooskõlas riigi võimalustega muudab ühtekuuluvuspoliitika taas kord vajalikuks vahendiks nõutava koostoime saavutamisel;
93. rõhutab, et majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta peab kajastama keskkonnasäästlikule majandusele üleminekut;
94. kiidab heaks käesoleva aasta majanduskasvu analüüsis sisalduva soovitusena kaotada keskkonnakahjulikud toetused ning nõuab selle poliitika rakendamise hindamist 2012. aasta Euroopa poolaasta jooksul.
95. kutsub Euroopa Ülemkogu ja komisjoni üles keskenduma Euroopa poolaasta raames rohkem ühtsele turule, mis moodustab ELi majandusliku tugisamba, et täielikult ära kasutada siseturu võimalused, kaasata avaliku ja erasektori kapital infrastruktuuri ja uuenduslike projektide rahastamiseks ning edendada tõhusat energiakasutust; rõhutab, et ühtne turg peab olema kesksel kohal Euroopa majanduse juhtimises, mille põhieesmärgiks on soodustada arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu, tööhõivet ning sotsiaalset sidusust, milleks tuleb ületada sisemine tasakaalustamatus, luua majandusjuhtimine ja suurendada konkurentsivõimet;
96. palub, et Euroopa Ülemkogu kevadine kohtumine oleks osaliselt pühendatud ühtse turu olukorra hindamisele, mida toetaks järelevalveprotsess; kutsub Euroopa Ülemkogu eesistujat üles tutvustama kord aastas Euroopa Parlamendile Euroopa Ülemkogu kevadise kohtumise järel võetavaid meetmeid, kaasa arvatud ühtse turu valdkonnas;
97. kutsub komisjoni üles andma igal aastal hinnangu selle kohta, kuidas liikmesriigid rakendavad oma riiklike reformikavade raames ühtset turgu, ning uurima sellega seoses ülevõtmise valdkonnas tehtud edusamme ja rakendamisjärgseid aruandeid;
98. palub komisjonil liikmesriikide puhul, kes ei ole riiklike reformikavade põhjal ELi vahendeid optimaalselt kasutanud, juhtida nende tähelepanu konkreetsetele valdkondadele, kus neil on veel kasutamata potentsiaali;
99. kiidab heaks asjaolu, et ühtse turu potentsiaali ärakasutamine seati üheks iga-aastase majanduskasvu analüüsi kümnest eesmärgist, mis tuleb täita 2012. aastaks;
100. kutsub nõukogu ja komisjoni üles siduma Euroopa poolaastat veelgi süsteemsemalt olemasolevate ELi algatustega, nagu siseturu tulemustabel ja ühtse turu akt, ning rakendama ühtse turu akti 12 prioriteetset vahendit, et täies ulatuses arvestada ühtse turu väljakujundamisega ja tagada Euroopa majanduspoliitika järjepidevus;
101. palub, et komisjon lülitaks 2012. aasta majanduskasvu analüüsi ühtse turu akti 12 esmatähtsat meetet, mis 2012. aasta lõpuks tuleb vastu võtta;
102. on seisukohal, et ühtse turu taaskäivitamine ja eelkõige ühtse turu akti rakendamine on põhilised tingimused selleks, et saavutada 2020. aastaks Euroopa jätkusuutlik majanduskasv; on seisukohal, et Euroopa konkurentsivõime tagamiseks maailma tasandil on vaja kohe parandada olukorda sellistes tähtsates valdkondades nagu

- teenustesektor, riigihanked, teadusuuringud, innovatsioon, haridus, energia ja e-kaubandus;
103. rõhutab, et Euroopa poolaasta rakendamisel tuleb arvesse võtta Euroopa 2020. aasta strateegiat; rõhutab, et ühtse turu akti raamistikus võetud algatused peavad olema kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegia seitsme juhtalgatuse eesmärkidega edendada arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu ning aitama kaasa nende saavutamisele;
 104. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles suurendama toetust VKEdele, mis iga-aastase majanduskasvu analüüsi kohaselt moodustavad ühtse turu majanduse selgroo; selleks tuleks eelkõige täielikult rakendada Euroopa väikeettevõtlusalgatus „Small Business Act” ning kasutada meetmete paketti, kõrvaldamaks VKEde takistused ligipääsul rahastamisele;
 105. nõuab, et komisjon võtaks tõhusaid meetmeid selleks, et parandada rahastamisvahendite kättesaadavust VKEdele ja uutele innovaatilistele ettevõtjatele ning tagada parem ettevõtluskeskkond ELis, lihtsustada menetlusi ja vähendada ühtsel turul tegutsevate ettevõtjate halduskoormust;
 106. kutsub liikmesriike üles integreerima Euroopa poolaasta protsessi soolise võrdõiguslikkuse mõõtme, võttes iga-aastases majanduskasvu analüüsis esitatud poliitiliste suuniste rakendamisel arvesse naiste vajadusi ja olukorda; tunnustab liikmesriike, kes süvalaiendasid soolise mõõtme riiklikesse reformikavadesse esimese Euroopa poolaasta jooksul ja kes pööravad tööhõive-, vaesuse vastu võitlemise ja hariduspoliitika kavandamisel ja jälgimisel erilist tähelepanu naistele; on pettunud liikmesriikides, kes ei ole soolist mõõdet riiklikes reformikavades üldse maininud;
 107. kutsub nõukogu üles tagama, et naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjonil oleks võimalik arutada tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu ametis oleva eesistujaga riiklike reformikavade ja riigipõhiste poliitiliste suuniste soolisi aspekte pärast seda, kui komisjon on asjaomaseid suuniseid tutvustanud;
 108. kutsub liikmesriike üles tagama kodanikuühiskonna organisatsioonide, sealhulgas naisorganisatsioonide tõhusa osalemise riiklike reformikavade koostamises, rakendamises ja hindamises;
 109. kutsub liikmesriike üles kehtestama riiklikes reformikavades kvalitatiivseid eesmärke seoses meeste ja naiste palgaerinevuse kõrvaldamise, naisettevõtluse arendamise ning laste ja eakate hooldusteenuste loomisega;
 110. kutsub liikmesriike üles kehtestama riiklikes reformikavades naiste üldise tööhõive konkreetseid kvantitatiivseid eesmärke koos konkreetsete meetmetega, mis on suunatud väga madala tööhõivemääraga naiste rühmadele, näiteks noored naised, eakad naised, naissoost sisserändajad, puuetega naised, üksikemad ja roma naised;
 111. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles suurendama kodanikuühiskonna, sotsiaalpartnerite ja üldsuse teadlikkust 2020. aasta strateegia peamistest eesmärkidest ja riiklikest eesmärkidest, sealhulgas sooliselt eristatud tööhõive-eesmärkidest;
 112. kutsub komisjoni üles paluma kodanikuühiskonnal ja sotsiaalpartneritel koostada iga-aastane variaruanne, milles käsitletakse liikmesriikide edusamme peamiste eesmärkide saavutamisel ja riiklikes reformikavades esitatud meetmete rakendamisel ning mis oleks võrreldav naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise konventsiooni rakendamise kohta koostatud variaruannetega;

113. peab kahetsusväärseks paljude riikide eelarvetes täheldatud avaliku sektori kulutuste ja investeeringute vähendamist hariduse valdkonnas, rõhutab veel kord vajadust tähtsustada avaliku sektori investeeringuid niisugustes jätkusuutlikku majanduskasvu soosivates valdkondades nagu teadus- ja arendustegevus ning haridus ja juhib tähelepanu asjaolule, et nooremate põlvkondade tööalasel marginaliseerimisel tekkivaid suuri kulusid arvesse võttes on haridusse ja koolitusse investeerimine majanduspoliitika meede; rõhutab, kui oluline on tagada jätkuv ja märkimisväärne investeerimine õpetajate harimisse, koolitamisest ja elukestvasse õppesse ning samal ajal jätkata ka muude üldiste hariduseesmärkide saavutamiseks tehtavaid kogu ELi hõlmavaid koordineeritud pingutusi; juhib tähelepanu elukestva õppe programmi kesksele tähtsusele;
114. nõuab tungivalt, et komisjon kasutaks majanduspoolaasta jooksul tööhõive valdkonna praeguste ja tulevaste arengusuundumuste kindlaksmääramisel kõnealuseid suundumusi kõrgharidusasutustega koolitusstrateegiate kooskõlastamiseks;

o
o o

115. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Ülemkogule, liikmesriikide parlamentidele, Euroopa Keskpangale ning eurorühma esimehele.